

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. H. N.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2017, č. j. MV-106903-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 11. 2018, č. j. 30 A 196/2017 - 79,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **6 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 4. 3. 2019 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 11. 2018, č. j. 30 A 196/2017 - 79 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2017, č. j. MV-106903-4/SO-2017. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 3. 2017, č. j. OAM-998-15/ZR-2014, kterým bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu.

[2] Kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel pouze uvedl, že se jedná o kasační stížnost proti napadenému rozsudku, která bude odůvodněna ve lhůtě 10 dnů.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno;

ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 106 odst. 3, věty první, s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 7. 3. 2019, č. j. 9 Azs 75/2019 - 9, k doplnění kasační stížnosti a odstranění jejích vad ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že budou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[5] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 8. 3. 2019, lhůta pro odstranění vad tedy stěžovateli uplynula v pondělí 8. 4. 2019. Stěžovatel však důvody kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedoplnil a učinil tak až po jejím marném uplynutí dne 9. 4. 2019.

[6] Pro neodstranění vad podání ve stanovené lhůtě není možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat (k pozdnímu doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na opožděnost přihlížet, srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28). Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedoplnil, byla kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Ve lhůtě stanovené soudem zaplatil stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.

[9] Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek vrátit dle ustanovení § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích. Soud tedy vrátí stěžovateli zaplacený soudní poplatek v celkové výši 6 000 Kč. Třicetidenní lhůta k vrácení zaplaceného soudního poplatku vychází z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. dubna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

